

Gołębie nad miastem

*Ósma godzina gra hejnałem.
Z Krakowskiej Bramy spłynął czas.
Już od Katedry do Trybunału
ranek ulicom przesłał blask.
Pan Kochanowski pragnie ciszy
(choć przez pomyłkę tutaj przyszedł)
— śni mu się jeszcze Czarny Las!
Rozpływa się na ustach miodem
słońca październikowy ił
— w starej winiarni Koziego Grodu
niejeden mieszczuch wino pił
z niejednej kurzył się czupryny szlachetki
czy też opar krwi gniewnej w patach żył.
Gdy niebem kragły obłok minął
— czas zastygł w krzywiznach szkarp.
Krążą gołębie nad Lublinem
różowe krople żywych farb.
Może na skrzydłach ich popłynie
pieśń o budzącym się Lublinie
zwiastując świt nowego dnia.*